

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.399/2018/5.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Rózsavölgyi Bálint bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:
. Tóth Roland Ügyvédi Iroda

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Az alperes képviselője:
. Márkus Réka jogtanácsos

A per tárgya: szolgálati jogviszony jogellenes
megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.20.029/2018/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.249/2017/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.20.029/2018/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 248.800 (kettőszáz-negyvennyolcezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az alperes jogelődjénél kezdte meg szolgálati jogviszonyát 1993. március 8-án, végrehajtó munkakörben. A B.K. M. R.B. I. G. O. 2014. április 17-én nyomozást rendelt el vele szemben a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 294. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt, amelynek közlése 2016. február 29-én történt.
- [2] A felperes 2016. március 5-én kelt levelében tájékoztatta a munkáltatót arról, hogy gyanúsítottként hallgatták ki hivatali vesztegetés elfogadása büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt. A kihallgatásról készült jegyzőkönyv másolatát is csatolta.
- [3] A munkáltató 2016. március 16-án megkereste a B.K. M. R. B. I. G. O. tájékoztatást kérve arról, hogy a felperes mint kormánytisztviselő büntető eljárás hatálya alatt áll-e, és ha igen, az milyen cselekményre terjed ki.
- [4] A nyomozás felügyeletet végző J.N.Sz. M. F. 2016. április 7-én kelt válaszában arról tájékoztatta az alperest, hogy az eljárás jelenlegi szakaszában nem szolgálhat adattal.
- [5] A B.K. M. R.B. I. G. O. 2016. szeptember 12-én tájékoztatta az alperest arról, hogy a N. V. Sz.feljelentése alapján a hatóság nyomozást folytat a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadásának büntett és más bűncselekmények elkövetésének megalapozott gyanúja miatt.
- [6] A tájékoztatást követően az alperes 2016. szeptember 19-én azonnali hatállyal szüntette meg a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát. Ennek indokolásában rögzítette, hogy a 2016. szeptember 12-én kelt levélből szerzett tudomást arról, hogy a felperest a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés a) pont aa) alpont szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények elkövetésének megalapozott gyanúja miatt gyanúsítottként hallgatták ki. Az alperes hivatkozott a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 39. §-ára, illetve 63. §-ában foglaltakra. Rögzítette, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján nem létesíthető kormányzati szolgálati jogviszony azzal, aki a felsorolt bűncselekmények valamelyike miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt áll, és a kormánytisztviselőnek a kormányzati szolgálati jogviszony teljes időtartama alatt meg kell felelnie a törvényben meghatározott alkalmazási feltételeknek.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg kormányzati szolgálati jogviszonyát, és erre tekintettel elsődlegesen a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 82. §-a alapján elmaradt munkabér iránt terjesztett elő igényt. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 24 havi átlagkeresetnek megfelelő összegű kártérítés megfizetésére arra figyelemmel, hogy az egyenlő bánásmód gyakorlásának követelményébe ütközött a munkáltató intézkedése. Hivatkozása szerint az alperes elmulasztotta az Mt. 56. § (3) bekezdésében foglaltakat, valamint a visszaható hatály tilalmába ütközően gyakorolta munkáltatói jogát. A felmentésre okot adó büntetőeljárást a hatóság 2014. április 17-én indította meg, a felmentésben hivatkozott 2012. évi V. törvény rendelkezései szerint pedig az azonnali hatályú felmentéssel történő jogviszony megszüntetést módosító szabályokat csak akkor lehet alkalmazni, ha a büntetőeljárás 2015. április 15-e után indult meg. A felperes az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére is hivatkozott, állítva, hogy az alperesnél a felperessel azonos munkát végző, ún. beöltözött, egyenruhás vámos alkalmazottakat hasonló esetben a büntetőeljárás jogerős lezárásáig a munkáltató csak felfüggeszti, és az illetményük felét jövedelemként átutalja.
- [8] Az alperes a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben való marasztalása mellett.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.249/2017/4. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte. Rögzítette, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.
- [10] A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel összefüggő átmeneti, módosuló és hatályát veszítő szabályokról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi V. törvény 19/M. § értelmében a Kttv-nek az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvénnyel megállapított, a jogviszony létesítésére vonatkozó szabályait, az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatálybalépésekor fennálló kormányzati szolgálati, valamint közszolgálati jogviszonyra akkor kell alkalmazni, ha az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény hatályba lépése után indult büntetőeljárás a közszolgálati tisztviselővel szemben a Kttv. 39. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény alapos gyanúja miatt. A felperessel szemben az alapos gyanú közlése 2016. február 29-én történt, a rendőrség tájékoztatását az alperes elfogadta. Ezen időponttól keletkezett a gyanúsítottai pozíció, ettől gyakorolhatta terhelti jogait a

felperes, így vele szemben az eljárás ekkor indult meg, vagyis alkalmazni kellett a Kttv-nek a 2015. évi XXXII. törvényben megállapított jogviszony létesítésére vonatkozó szabályait.

- [11] Az elsőfokú bíróság utalt a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (NAV tv.) 1. § (1) bekezdésére, 15. § (1), (2) bekezdésére, valamint a Kttv. 1. § b) pontjára és 39. § (1) bekezdésére, továbbá a 39. § (7) bekezdésre, 63. § (2) bekezdés b) pontra, valamint a 63. § (2a) bekezdésre.
- [12] A perben nem volt vitatott, hogy felperessel szemben a Btk. XXVIII. fejezetébe tartozó 294. § (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdése a) pont aa) alpont szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés elfogadása büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indult eljárás, amely a Kttv. 39. § (1) bekezdésében nevesítve van, ezáltal a felperes nem felel meg a törvényben meghatározott feltételeknek.
- [13] A felperes sérelmezte az egyenlő bánásmód követelményének megsértését is. Ebben a körben a bíróság utalt az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 8. § r) pontjára, valamint 9. §-ára.
- [14] A felperes olyan személyek csoportját jelölte meg vele összehasonlítható helyzetben lévőknek, akik nem kormánytisztviselői jogviszonyban, hanem hivatásos szolgálati jogviszonyban állnak az alperesnél, más jogszabály hatálya alá tartoznak. Ez a megközelítés azonban nem helytálló. A felperesre mint kormánytisztviselőre elsősorban a Kttv. szabályait, míg az „egyenruhás, beöltözött” vámosokra, pénzügyőrökre a Hszt. szabályait kell alkalmazni a NAV törvényben foglalt eltérésekkel. A két jogszabály részben eltérően szabályozza a felmentési indokokat, és a Hszt-ben nem szerepel a Kttv-ben szereplő azon ok, amely miatt jelen esetben a felperes jogviszonyának megszüntetése történt.
- [15] A felperes ellen 2016. február 29-én hivatali vesztegetés elfogadása büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás indult, mely bűncselekmény a Kttv. 39. § (1) bekezdésében szerepel, ez tehát foglalkoztatást kizáró oknak minősül. Ezért a Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontja alapján az alperes helyesen, jogszerűen mentette fel a felperest. Az alperes az egyenlő bánásmód követelményét sem sértette meg, mivel a különböző jogviszonyban álló személyekre a rájuk vonatkozó, különböző rendelkezéseket tartalmazó szabályokat kell alkalmazni.
- [16] A felperes fellebbezése folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Mf.20.029/2018/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, csak az eljárási illeték összegét változtatta meg. Kötelezte a felperest másodfokú eljárási költség viselésére azzal, hogy a fellebbezési illeték az államot terheli.
- [17] A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben kiemelte, hogy a kereset jogalapja vonatkozásában a büntetőeljárás megindulása csak a Kttv. 39. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény miatti megalapozott gyanú közlésének időpontja lehet. Ellenkező esetben ugyanis a Kttv. 39. § (1) bekezdésében foglalt

alkalmazhatósági feltételek nem vonatkozhatnak a más személlyel szemben vagy ismeretlen tettes ellen megindult büntetőeljárásban utóbb ismertté vált gyanúsítottakra. Ezen szűkítő értelmezés nyilvánvalóan ellentétes volna a jogszabály mögött húzódó jogalkotói céllal. A jogviszony létesítésére és fenntartására vonatkozó szabályozás kizárólag az adott közszolgálati tisztviselővel szemben felmerült gyanúnak tulajdoníthat jelentőséget a munkavégzésre irányuló jogviszony személyhez kötöttsége folytán. A munkáltatói intézkedés jogszerűségét az a körülmény sem érinti, hogy utóbb a kormánytisztviselővel szemben megindult eljárás milyen eredménnyel zárul.

- [18] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor elutasította az egyenlő bánásmód követelményének megsértése megállapítására vonatkozó kérelmet. A törvényszék utalt arra, hogy a felperesre irányadó, eltérő ágazati jogszabály személyi hatálya alatt álló hivatásos szolgálati jogviszonyban lévő állomány tagjai nem tekinthetők összehasonlítható helyzetben lévő csoportnak.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [19] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogszabályi rendelkezésekkel egyező, okszerű és a jogszabályokat helyesen alkalmazó és értelmező, az alapkeresettel egyező ítélet meghozatalát kérte, míg másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését indítványozta. Kérte az alperes első- és másodfokú, valamint felülvizsgálati költségben való marasztalását.
- [20] A felülvizsgálati érvelés szerint a jogerős ítélet a tényállásból helytelen, okszerűtlen és logikátlan következtetést vont le, ezáltal megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésben foglalt ártatlanság vélelmét. Lényegében a jogágak közötti párhuzamosítás eredményeként a bíróság feltételeket támaszt a köztisztviselőkkel szemben, amikor a Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontja és a 39. § (1) és (7) bekezdése alapján felmentéssel szünteti meg a jogviszonyt.
- [21] A felperes álláspontja szerint nyomozást megszüntető határozatot hozott a J.N.Sz. M. F. alatt,, amely azt támasztja alá, hogy a gyanúsítás megalapozatlan volt.
- [22] Alaptalan és téves a bíróság ítélete abban a tekintetben, hogy a büntetőeljárás megindulásának időpontját a gyanúsítás 2016. február 29-ei időpontjához köti, ezért törvénysértően alkalmazza a Kttv. 39. § (1) bekezdésében foglalt feltételrendszert, valamint azt, hogy a kormánytisztviselőnek az alkalmazása teljes időszakában meg kell felelni az alkalmazási feltételeknek, vagyis jelen esetben annak, hogy nem állhat büntető eljárás hatálya alatt. A felperessel szemben a büntető eljárás kezdete 2014. április 17-e függetlenül attól, hogy vele a gyanúsítást csak 2016. február 29-én közölték.
- [23] A visszamenőleges hatályú jogszabály alkalmazása sérti a jogbiztonságot, valamint Alaptörvénybe ütközést vet fel.

- [24] A felperes álláspontja szerint a munkáltatói intézkedés az Ebktv. 8. § r) pontjába, valamint 9. §-ába ütközik.
- [25] Vizsgálni kell, hogy melyik jogszabály, vagy jogelv alkalmazása elsődleges a jogkollízióra figyelemmel. A jelen elsőfokú ítélet szerint más jogszabály hatálya alá „terelve” megkerülhetővé válik az egyenlő bánásmód, az egyenlő munkáért egyenlő bér alapelve, valamint kiüresíthető jogtechnikai eszközökkel az Ebktv. szabályrendszere.
- [26] A Hszt., a Kttv., az Ebktv. jelenlegi szabályai nincsenek összhangban. Az azonos szinten szabályozott viszonyok esetén a bírói gyakorlat kitöltheti a szabályozási hiányosságokat. Az alaptények nem vitatottak, tehát az, hogy ugyanazon munkáltatónál jogviszonyban állókról van szó (NAV), és az sem, hogy ugyanazon tevékenységet látnak el, nevezetesen végrehajtási cselekményt. Ennélfogva azonos elbírálás alá kell esniük. Ha ez nem történik meg, akkor az Ebktv. 8. § r) pontjába ütközés, illetve a 9. § megsértése állapítható meg, és a keresetnek helyt kell adni.
- [27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [29] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [30] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.

15.) PK vélemény 3-6. pont].

- [31] A Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a jogerős határozat felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni, mely követelménynek nem felel meg az Alaptörvényre utalás. Az Alaptörvény XIV. cikk (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, a reá vonatkozó előírásokat a XIV. cikk (2) bekezdése tartalmazza. A bíróságok az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt igazságszolgáltatási, ezen belül jogalkalmazási tevékenységük során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Ebből következően az Alaptörvény szabályainak vizsgálata alapvetően nem a rendes bíróságok, hanem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik. A Kúria erre tekintettel a felülvizsgálati kérelemben a jogszabályhely pontos megjelölésével ellátott, az ehhez fűződő jogi érvelést is tartalmazó felülvizsgálati előadások alapján értékelhette a jogerős határozatot.
- [32] A felperes felülvizsgálati kérelmében a 2015. évi XXII. törvény nem megfelelő alkalmazását állította. Ezen jogszabályhely megjelölés téves, a vizsgálandó jogszabály helyesen a 2015. évi XXXII. törvény, a Pp. 272. § (3) bekezdése alapján azonban a Kúria az e körben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet érdemben vizsgálta.
- [33] A bíróságok következtetése helytálló volt, miszerint 2014. április 17-én a felperessel szemben megindult a nyomozás, de az alapos gyanú közlése csak 2016. február 29-én történt. Ebből következően a 2015. évi XXXII. törvény szabályai voltak irányadók a felmentésnél, visszamenőleges hatályú jogszabály alkalmazás nem történt.
- [34] A Kttv. 39. § (1) bekezdés rögzíti, hogy nem létesíthető kormányzati szolgálati jogviszony azzal, aki meghatározott bűncselekmények miatt büntető eljárás hatálya alatt áll. A Kttv. 39. § (7) bekezdés értelmében pedig a törvényben meghatározott alkalmazási feltételek alól - a 41. § (1) bekezdés a) pontja kivételével - felmentés nem adható. A kormánytisztviselőnek a kormányzati szolgálati jogviszony teljes időtartama alatt meg kell felelnie az e törvényben meghatározott alkalmazási feltételeknek. A Kttv. 63. § (2) bekezdés g) pontja szerint pedig a kormányzati szolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha foglalkoztatást kizáró ok jut a munkáltató tudomására. Az alperes a felperes jogviszonyát azonnali hatállyal, az irányadó jogszabályok szerint szüntette meg, a hivatkozott jogszabálysértés nem volt megállapítható.
- [35] Alaptalanul állította a felperes felülvizsgálati kérelmében az egyenlő bánásmód követelményének megsértését is.
- [36] A felperesnek meg kellett jelölnie az Ebktv. 8. §-ában felsorolt tulajdonságok közül azt, amellyel az általa állított jogszabálysértéskor rendelkezett és valószínűsítene kell, hogy emiatt hátrány érte. A felperes az eljárás során védett tulajdonságot nem igazolt, a megjelölt Ebktv. 8. § r) pontja

kifejezetten a részmunkaidős, illetve határozott időre foglalkoztatott személyek kedvezőtlenebb elbírálásának tilalmát rögzíti, jelen esetben azonban nem ilyen körülményre hivatkozott a felperes.

- [37] A felperes állította, hogy az Ebktv. 9. §-a sérült, mert az alperesnél alkalmazásban álló végrehajtók között megkülönböztetés tapasztalható aszerint, hogy a Kttv., vagy a Hszt. hatálya alatt állnak-e.
- [38] A bíróságok helytállóan fejtették ki, hogy a felperes által megjelölt személyek nem képeznek vele összehasonlítható csoportot. A kormánytisztviselőkre a Kttv. szabályait, az egyenruhás „beöltözött” vámosokra, pénzügyőrökre a Hszt. rendelkezéseit kell alkalmazni a NAV törvényben foglalt eltéréssel. A Hszt.-ben nem szerepel azon felmentési ok, amely miatt a felperes jogviszonyát az alperesnek meg kellett szüntetnie.
- [39] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben már több döntésében iránymutatást adott. A III/01925/2013. számú ügyben kifejtett, hogy Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az azonos szabályozási körbe vont jogalanyok közötti olyan, alkotmányos indok nélkül tett megkülönböztetés tilos, amelynek következtében egyes jogalanyok a többiekhez képest hátrányos helyzetbe kerülnek. Nem tekinthető hátrányos megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás különböző tulajdonsággal bíró alanyi körre eltérő rendelkezéseket állapít meg, mert alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható - azonos csoportba tartozó - személyi körben lehetséges (pl. 3062/2012. (VI. 26.) AB határozat indokolás [168]).
- [40] A fenti okfejtésből következően a Kúria részéről alkotmányos aggály nem merült fel.
- [41] A felperes védett tulajdonságot nem jelölt meg, az általa hivatkozott személyek vele nem voltak azonos csoportba tartozóak, arra pedig az eljárás során nem merült fel adat, hogy a Kttv. hatálya alá tartozók esetében - akik a felperessel egyezően büntető eljárás hatálya alá kerültek - az alperes eltérő jogkövetkezményt alkalmazott volna.
- [42] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH2012.173., Mfv.I.10.360/2017.). Jelen esetben az eljáró bíróságok, a rendelkezésre álló adatokból helytálló következtetést vontak le. Az utóbb keletkezett, nyomozást megszüntető határozat pedig jelen eljárásban nem volt figyelembe vehető, mivel a bizonyítékok kiegészítésére a felülvizsgálati eljárásban nincs mód [Pp. 275. § (1) bekezdés].
- [43] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [44] Az alperes perköltség viseléséről szóló határozathozatalt a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján a Kúria mellőzte.
- [45] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján.
- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

, 2019. április 10.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. előadó bíró, Dr. Rózsavölgyi Bálint s. k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Bné

írnok